ВСЕ ПОЗЕЛЕНІЄ

Яворина — на коліна —
до землі нагнеться:
хай країна Україна
сонечка нап’ється.

Безмеж-поле, наше поле,
враз позеленіє,
де не видно жайворонка —
сама цятка мрієє.

ТАМ ДЕРЕВА, ТАМ ОЗЕРА, ТАМ ЗОРЯ

Там дерева, там озера, там зоря,
як горицвіт, ціле літо не згоря.
Помаленьку там роса собі росте,
де на луки сонце ходить золоте
із вогненними перлинами пісень
і засвічує великий світлий день,
що живе по всьому світі, як зоря,
й ціле літо, мов горицвіт, не згоря.

ПЛЕЛО ВІНОЧОК ЛІТО

Плело віночок літо,
сиділо і плело.
Межи волошок в житі,
де зелено було.
Де гномики танцюють,
дюймовочки — в квітках.,
де всі на світі чують,
про що співає птах.
Про що шепочуть житу

волошки голубі...
Сплело віночок літо,
сплело, та не собі.
У сонячній долоні
той піднесло вінок —
подарувало доні
для золотих казок.

ЗОЛОТА БДЖІЛКА

За мною ходить бджілка золота,
мені казки розказує про літо —
про трави молоді і про жита,
про квіти, що всміхаються, мов діти.

Метелики гойдаються в квітках,
вимахують крильцятами малими,
а вітер то співає, наче птах,
то солодко співає щось над ними.

ЛЕЛЕЧІ СПОМИНИ

Літо ходить від зим далеко,
від дощів, від квіток і трав,
щоб останній сумний лелека
теплих спогадів назбирав.

Щоб пішов за тим літом босим
по квітки, по дощі й громи
та й приніс до бабусі Осені
гарні спогади для зими.

НАБЕРУ ДОЩУ

Із тої хмари наберу дощу,
посію його дрібно між кущів.
Гляди, ще й до городчика впущу —
бо як йому прожити без дощів?!

Хай не дадуть червневі води-чари
поникле листя долу опускать.
Я наберу дощу з отої хмари,
що землю рідну любить напувать.

СТЕЖИНКО, ПОВЕДИ!

Поведи мене, стежинко, до води,
там, де вітер казку каже молодий,
де ряднинки білі й голубі
простеляє хвилечка собі.
Там у повені засвічена хода,
поміж пальцями хлюпочеться вода.
Там і росяно, і верби, і трава,
у ромашки там тендітна голова...
Поведи мени, стежинко, поведи
до щасливої холодної води.

Я БУДУ, НЕМОВ ДЗВІНОЧОК

Ой пустіть мене у садочок,
у той пустіть,
де я буду, немов дзвіночок,
синім ясніть.

Ой пустіть мене меж отави
і дуби, —
чи полюблять мене там трави
і гриби?

Принесе мені вітер казку
у долоні
чи гукатиме з мамою разом:
"До-о-оню!"?

ЩО КОТАМ СНИТЬСЯ?

Просинаюсь і питаю тата:
— А чи тепло тобі, тату, спати?
А чи Сонько сон тобі колише?
А котам сняться квіти чи миші?
А чи є де вітру ночувати?
Як нема — поклич його до хати.
Хай розкаже він нам, наколише,
що котам сниться — квіти чи миші?

ДРАЖНИЛКИ-ЖАРТИ

***
Йванко-дранко-дурисміх
виліз на чужий горіх:
лічить, бідний, до п’яти
там сорочачі хвости.

***
Натка-дратка-дереза
непосида — мов коза.
Пісня в неї отака:
— Меке-ке! Меке-ка!